

heden nogen Nytte, blot hænge sammen med særlige Interesser, det være den militære Interesse i Fredericia, som jeg tør sige af de fleste for Dieblisset betragtes som en sjælv Interesse, eller den specielle Interesse for Veile. — tag blot de almindelige Hensyn paa Raad med der, hvor vi kunne betjene de Dele af Landet med Jernbaner, som hidtil ikke have haft dem, der, hvor man skulde skaffe en nogenlunde hurtig og rasht Gjennemfart for det Hele — saa vilde man have Fornøielse af at gaae ind paa usigtigt at bearbejde det hele Forslag. Den ærede Minister er fra sin Side gaaet aldeles udenom Knudepunktet, men den ærede sidste Taler har saa fuldstændig rigtig i enhver Henseende karakteriseret dette Jernbaneanlæg, saavel fra den militære Side som fra Handelens Side, at jeg ikke kan Andet end slutte mig dertil; men naar det er rigtigt, naar vi have seet det, og naar vi vide, at vi igjennem det andet Lovforslag, der foreligger os, heller ikke kunne rette den begaaede Feil, skulde vi ikke indlade os derpaa; fordi det i hele sit Væsen vilde have det ved sig, at man vilde kritisere det, som man eengang har slaaet fast; men naar den ærede Minister, som jeg ikke tvivler om er besjælet af en saa dyb Pligtfølelse, som han selv har udtalt, at han har vil, saasnart han ikke faaer denne Lov igjennem, komme frem med en Lov, hvorved han suspenderer Veile-Fredericia, saa have vi Sagen liggende for os, saaledes, som vi trænge til, for at faae den behandlet paany. — Hvad Overfarten angaaer, skal jeg endnu tilføie et Punkt, som ikke er uvigtigt, nemlig det, at ved Fredericia-Strid er der slet ingen Fremtid med Hensyn til en bekvemmere Forbindelse. Den ærede Minister sagde: Alle de Forbindelser, som ere affaarne ved vore Belter, ere i høi Grad sandelige, han seer ingen Mulighed til at rette dem; det er min Overbeviisning, at med de store Fremskridt, Brobygningen har gjort i de sidste 50 Aar, vil den Tid ikke ligge saa meget fjern, da man vil kunne bygge en Bro i Nærheden af Mispelfart — om det vil kunne lønne sig, er en anden Sag — medens det vil være en Umulighed at lægge en Bro der, hvor man nu vilde lægge Jernbanen hen; det forekommer mig derfor, at det vilde være et overordentlig

stort Misgreb at fastholde den foreslaaede Retning, og ligeover derfor kan det Argument, som blev brugt af den ærede Minister, som der er blevet lagt meest Vægt paa, nemlig de 800,000 Rd., som har fristet et æret Medlem her, og har truffet et andet æret Medlem med — det glæder mig forøvrigt, at de have bragt mig til at omtale de 800,000 Rd. — ikke være tilstrækkeligt. Jeg troer, at vi maae komme paa det Reue med, at der ikke suspenderes Noget af det Jernbaneanet, som vi engang ere komne til Enighed med Regjeringen om, uden at det Altsammen suspenderes; suspenderer Alt mellem Marhuus og Odense, saa vide vi, hvad vi have at holde os til, saa veed jeg, at jeg faaer det ærede Medlem med; naar vi paa nogen Maade kunne slippe for at komme til Fredericia, saa faae vi den Bane, som jeg i Dieblisset ikke tvivler om, at Alle ville gaae ind paa, hvori- mod jeg er sikker paa, at naar vi tage denne Lov, saa beholde vi Fredericia med alle de Ulemper, den har, og det til Skade for den, naar den nogensinde bliver prøvet som Fæstning.

Indenrigsministeren: Den ærede sidste Taler har jævnlige for Skik, naar han taler til mig i Tide og Utide at indblande Navnene Veile og Fredericia, og det lader til, at der er flere her i Salen, som finde det interessant; jeg har hidtil ikke taget Hensyn dertil, men jeg vil dog nu gjøre et Par Bemærkninger i den Anledning. Jeg har i en meget lang Aarrække kendt den ærede Rigsdagsmands overordentlige Mistænksomhedens Opfindsomhed; jeg har mangen engang leet derover, og det ærede Medlem har mange Gange selv været med at lee over de utrolige Kombinationer, han i den Henseende har opstillet; men jeg har ophørt at lee derover, efterat jeg har seet, hvor megen Skade denne Evne hos det ærede Medlem har gjort baade ham og mange Andre. Jeg finder min Glæde ved den Bevidsthed, at medens jeg bestyrede Veile Amt, fandt der et meget velvilligt Forhold Sted mellem mig og Beboerne baade af Veile Kjøbstad og Fredericia Kjøbstad; det var isvrigt ikke mindre tilstede i den tredie Kjøbstad, ligesom ogsaa hos samtlige Landboere, med hvem jeg kom i Berørelse — overhovedet kan jeg